

Izhaja mesečno

VESTNIK

SOKOLSKE ŽUPE CELJE

Leto III.

Celje, meseca aprila 1933.

Štev. 4.

Glavna skupščina Sokolske župe Celje

V nedeljo 12. marca t. l. se je vršila v telovadnici Sokolskega doma v Gaberju redna župna skupščina. Otvoril jo je župni starešina brat Smertnik, izrekel udanostni pozdrav Nj. Vel. kralju Aleksandru I. in saveznemu starešini Nj. Vis. prestolonasledniku Petru, pozdravil navzočega zastopnika Saveza brata Jerasa ter vse brate in sestre, ki so prišli na skupščino. Spominjal se je bratov in sester, ki so med letom zapustili naše vrste in se preselili v večnost, med temi zlasti brata Lavoslava Jerina, soustanovitelja sokolskega društva Zagorje ob Savi, znanega nacionalnega borca.

Nato je nadaljeval br. starešina:

Bratje in sestre!

Ni mnogo godov na svetu, ki bi imeli toliko zunanjih sovražnikov, kot imamo Jugoslovani. Od vseh strani preže naši vekovni neprijatelji in čakajo na ugoden trenutek, da planejo na nas in nam ugrabijo zemljo našo in našo svobodo. Slovenci smo najbolj eksponirana veja jugoslovenskega naroda. Vsakemu razsodnemu človeku je jasno, da bi se Slovenci nemškemu, italijanskemu in madžarskemu pritisku sami ne mogli ustavljati in je naša moč le v močni, nacionalno ujedineni, veliki Jugoslaviji.

Nemci, Italijani in Madžari zahtevajo revizijo mirovnih pogodb, hočejo spremeniti zemljevid Evrope. Ker dobro vedo, da to mirnim potom ni dosegljivo, se pripravljajo, da s silo dosežejo svoje cilje, to je: da zopet zavladajo nad Slovani v Evropi. Madžarske revizionistične provokacije gredo na primer tako daleč, da prikazujejo na razglednicah in drugod zemljevid sedanje okrnjene Madžarske z mejami izpred vojne, kjer je med drugim tudi mesto Zagreb zaznamovano kot po Slovanih ugrabljeno madžarsko mesto. Lahom ni dovolj, da imajo nad pol milijona zaslužjenih naših bratov, z neverjetno predrznostjo

zahtevajo zase vso našo jugoslovansko Dalmacijo. Na jugu države podpirajo Bolgari in Lahi macedonski pokret ter bi hoteli odtrgati za nas velevažno ozemlje v Južni Srbiji, preko katerega vodi pot v Sredozemsko morje. Albanija je v rokah Italije. Italija je napravila vzdolž svoje meje napram naši državi strategične utrdbе. Slovenska Idrija je n. pr. danes postala najmodernejša italijanska trdnjava z docela napadainim značajem. O vsem tem so pisali razni časopisi — med drugimi tudi »Slovenec«.

Zato pa mora človek presenečen obstati pred besedilom dr. Koroščevih punktacij, s katerim razglaša, da smo Slovenci narod, razdeljen na štiri države, ter s tem primerja nas s Slovenci, živečimi pod Italijo, Avstrijo in Madžarsko. Da bi zedinil vse Slovence v eno državo, hoče dr. Korošec v svojem razglasu, da se povrnemo v stanje izpred 1. decembra 1918. Po svoji vsebini bi lahko predstavljal ta proglas prefrigano potezo fašistične politike. Saj vsebuje vse to, kar si sploh morejo želeli naši narodni sovražniki, to je: **brisanje vseh pridobitev krvave in strašne svetovne vojne in vseh uspehov 14-letnih naporov, pretvarjanje že davno rešenega jugoslovanskega problema v vprašanje mednarodnega značaja, izročitev lastne usode in lastne bodočnosti iz lastnih rok v roke naših narodnih sovražnikov.** Vprašanja, ki jih je mislil sprožiti šef bivše slovenske ljudske stranke, so že zdavnaj stavljeni z dnevnega reda in rešena. Rešili so jih stoletni naporji največjih in najpametnejših sinov našega naroda, za katere je bilo srbsko-hrvatsko-slovensko edinstvo živa stvarnost, nesporno dejstvo, iz katerega so se morale izvajati vse politično-zgodovinske konsekvence. Da bi se jugoslovensko narodno edinstvo moglo izkoriščati kot objekt spekulacije dnevne politike, o tem pač niso mogli niti sanjati naši narodni velikani.

Skoro istočasno s Koroščevimi punktacijami je bilo objavljeno s prižnic katoliških cerkev pastirsko pismo, ki napada Sokolstvo pod pretvezo, da je sokolska vzgoja protiverska. Vesoljno Sokolstvo se je dvignilo kot en mož ter je protestiralo proti tem neosnovanim napadom, pa tudi naše verno ljudstvo je odklonilo tak način verske vzgoje.

Svetovni dogodki se razvijajo z veliko naglico. V koliko so dr. Koroščeve punktacije in škofovske poslanice v zvezi s temi dogodki, bo pokazala bližnja bodočnost. Eno pa je gotovo in znano, namreč, da vzgajajo naši sovražniki svojo mladino v vojaškem duhu in v sovraštvu do Jugoslavije. Zato mora stati Sokolstvo budno na straži.

Zato bomo mi Sokoli vežbali odslej poleg vežb na orodjih tudi vaje **z orodji — v brambne namene. Prilagodili bomo naše delovanje potrebam časa.**

Predvsem napnimo vse moči, da koncentriramo v naših društvih kar največ mladine in vzgajamo jo v dobre Sokole — ponosne in zavedne jugoslovanske državljane! V tem pravcu je odredilo trgovsko ministrstvo, da morajo trgovski in obrtni vajenci obvezno vežbati po sokolskem sestavu. Odprta je možnost, da pridobimo mladino, bodočnost našo, za sokolske ideale. Pomnimo pa, da ne telovadimo zaradi telovadbe, ampak da telesu in duhu ohranimo moč, zdravje in svežost do pozne starosti, da vzgojimo cele može, značaje, ki bo vsak od njih zaveden in ponosen jugoslovanski državljan, na katerega se zamore v vsakem času in v vsakih razmerah zanesti naša jugoslovanska domovina in naš ljubljani in junaški kralj.

Skupščina je sprejela izvajanja br. starešine z navdušenim odobravanjem.

V imenu Saveza je pozdravil občni zbor br. Jeras in izrazil veselje nad lepim obiskom skupščine, ki je najboljše spričevalo za župno delovanje. V izbranih besedah je povedal nekaj misli o naših skupnih ciljih, na kar je želel skupščini mnogo uspeha.

Izmed 62 včlanjenih edinic je izostalo 5 društev: Dobova, Krška vas, Ponikva, Sv. Peter pod Sv. gorami in Vraňsko. Svojih delegatov niso poslale tudi čete Dramlje, Slivnica in Žusem, toda te so zastopali odposlanci matičnih društev.

Odobren je bil zapisnik lanskega občnega zbora. Za overovatelja letošnjega zapisnika sta bila imenovana br. dr. Dolničar in Hofbauer.

Odobrena so bila poročila župnih funkcionarjev. Posamezni referati so bili objavljeni v 3. številki Župnega vestnika. Proračun za leto 1933. je bil v celoti odobren.

Sklepi:

Župni prispevek ostane kakor lani in sicer 5 Din za vsakega člana in članico.

Župa letos ne bo priredila župnega zleta, ker se bo vršil pokrajinski zlet v Ljubljani, na katerega so se bratske edinice že začele pripravljati.

Pravilnik o popustih na železnici se naj spremeni, tako da bodo uživale pri skupnih izletih ugodnost 50% popusta tudi manjše skupine, vsaj 6 oseb. Pri potovanjih na župne vadbene sestanke, župne seje in prednjaške tečaje naj isto ugodnost uživajo tudi posamezniki. Člen 3. istega pravilnika se naj razširi še na župne in okrožne zlete in na župne tekme.

Pravilnik poškodbenega fonda se naj prilagodi tako, da bodo poškodovancem posebej povrnjeni stroški bolnice in posebej dnevni prispevek.

Pri gledaliških predstavah in koncertih, ki jih prirejajo sokolska društva, se naj doseže popolna davčna oprostitvev.

Obnovi se tudi letos sklep glavne skupščine, da se brezposelni in taki, ki nimajo sredstev, da bi plačevali društveno članarino, oprostijo plačevanja župnega in saveznega prispevka. Na predlog bratskega društva Senovo se sklep razširi tudi na one brate in sestre, ki sicer niso brezposelni, a jim dohodki ne zadoščajo za redno preživljanje. Takšni primeri so v naših rudarskih revirjih, kjer delajo bratje le po dva ali tri dni v tednu, dostikrat niti toliko. Njihovi dohodki so za preživljanje nezadostni.

Župa bo tudi v bodoče krila iz svoje blagajne stroške telovadcev za take tekme in treninge, na katere bo prizadete sama posebej pozivala.

Sokolskemu društvu Trbovlje se prizna pavšalno podporo za obrabo lutkovnega odra, ako bo isti na razpolago vsem župnim društvom.

Na predlog br. sokolskega društva Šoštanj se predpiše za leto 1933. poseben prispevek v iznosu 1 Din za vsakega člana in članico. Ta prispevek je namenjen društvom, ki imajo prekomerno zadolžene sokolske domove. Bratske edinice naj sestavijo nabiralne pole in na podlagi teh izterjajo sklenjeni prispevek. Med našim članstvom se bodo našli gotovo tudi taki, ki bodo radevolje več prispevali. Nabrani denar se bo razdelil med prizadeta društva.

Kušalo se bo pri JSM doseči prevod pravilnika za skrajšanje kaderskega roka, ker je dosedanji pisan samo v cirilici. Glede izposojila župnih telovadnih krojev se bo uvedel enotni sistem.

Načelništvu bratskega Savezá se predlaga, da izda v bodoče proste vaje brez popravkov vsaj eno leto prej, da se morejo do sezije javnih nastopov temeljito predelati.

Predlogi glede odpisa župnega in saveznega poreza za nekatera društva niso prišli v poštev, ker je župna skupščina zavzela načelno stališče, da takih izjem ne more dovoljevati.

Savezni skupščini se predlaga sprememba § 21. društvenih pravil v tem smislu, da se morajo glavne skupščine društev vršiti najkasneje do 15. februarja vsakega leta. V § 12. župnih pravil naj se vnese, da se morajo župni občni zbori vršiti v mesecu marcu vsakega leta.

Na predlog br. dr. Zdolška se bodo vršile seje širše župne uprave vsak drugi ali tretji mesec. Vse tekoče zadeve bo reševal izvršni odbor in o svojem delovanju poročal pri vsakokratni seji širše župne uprave.

Bratskemu sokolskemu društvu Šmarje so bili dani navsveti, kako preskrbeti bratom godbenikom potrebne slavnostne kroje.

Župna skupščina je odobrila izstop sokolskega društva Dobova iz celjske in vstop v zagrebško sokolsko župo.

Opazilo se je, da so nekateri bratje, ki so do odhoda k vojakom redno posečali telovadbo, po prihodu od vojakov telovadbo zanemarjali. Izkoristili so ugodnost skrajšanega kaderškega roka. Župa nima namena, v tem oziru karkoli ukreniti, zlasti glede zopetnega vpoklica k odsluženju ostalega kaderškega roka. Pravilnik predpisuje obveznost telovadnega obiska do 26. leta. Kdor tega ne izvršuje, se črta. Organizaciji bo le v dobro, ako se iznebi nediscipliniranih članov.

Sokolsko društvo Celje predlaga, naj br. savezna skupščina sklene, da se izdela pravilnik, ki točno in jasno predpisuje, komu in ob kakšni priliki pripada članom (icam) br. savezne uprave in načelnštva dnevnic in koliko ista znaša. Pravilnik naj predvideva vse primere potovanja.

Obračun vsesokolskega zleta še ni bil predložen in odobren od savezne glavne skupščine. Zadeva se mora razčistiti, da se preprečijo govorice, ki škodujejo ugledu in časti sokolske organizacije. Zategadelj se naj objavi računski zaključek in poročilo revizijske komisije.

Na vprašanje, kdo je dobavitelj sokolskih potrebščin za celjsko sokolsko župo, se odgovori, da si naj bratje ogledajo inserente v Župnem vestniku in bodo najlažje ugotovili, pri kom se naj kupujejo sokolske potrebščine.

Bratskemu Savezu je bila v imenovanje predlagana naslednja lista: Starešina Jože Smertnik, podstarešini br. Poljšak Ferdo (Zagorje) in dr. Zdolšek Josip (Brežice), načelnik Poljšak Rudolf, podnačelnika Grobelnik Tone in Klun Franjo (Zagorje), načelnica Gruden Almira, podnačelnici Klun Darinka (Zagorje) in Slana Marija (Hrastnik), tajnik Čepin Franjo, blagajnik Wltawsky Bernard, prosvetar ing. Vlado Burnik (Velenje). Člani uprave: Debelak Zofka, dr. Dolničar Jože, dr. Hrašovec Milko, polk. Gavrilović Dušan, dr. Nendl Al., Kramar J., Sirec Drago, vsi iz Celja, dr. Svetina Fran (Sv. Jurij ob j. ž.), Pleskovič Rudolf (Trbovlje); namestniki: Baša Alojz (Zidani most), Hofbauer Lojze (Hrastnik), Kurnik Tone (Velenje), Milost Bogomir (Sevnica), Holy Josip (Brežice), Vrečko Martin (Šoštanj). Nadzorni odbor: Kralj Drago, Perc Karol, dr. Požar Joško, Šmid Franjo in Šmid Matko, vsi iz Celja; namestniki: Furlan Franjo (Laško), dr. Šašel Jože (Šmarje), Tiller Fran (Celje). Župno častno razsodišče: predsednik dr. Nendl Alojz, podpredsednik dr. Dolničar Jože, delovodja Srečko Razpotnik (Rimske toplice), dr. Požar Jože, dr. Hrašovec Milko; namestniki: Perc Stanko, Kramar Jože in Wltawsky Bernard.

Telovadba ali sport?

(Dalje.)

Trajno korist nam prinaša telovadba le tedaj, ako je nepre-
tirana in vsestranska. Paziti moramo torej strogo, da ne vadimo
samo nekaterih delov telesa ali samo nekaterih skupin mišj-
čevja, temveč da zaposlujemo celo telo. To pa še ne zadostuje.
Priprost, toda zelo dober primer nam daje vsakdanje življenje.
Ako motrimo delo, ki ga opravlja človek v raznih poklicih,
vidimo, da to delo ni povsod enako. Opazujemo lahko tri med
seboj popolnoma različne vrste dela: vztrajno, hitro in težko
delo. Ni pa poklica, ki bi se v njem uveljavljale vse tri vrste.
Zato je, neglede na mnoge druge nedostatke, vsako poklicno
delo enostransko. Tudi pri telovadbi opravlja človeško telo neko
določeno delo, in tako je enostranski tudi telovadni sistem, ki
pozna ali priznava samo eno ali dve izmed navedenih vrst dela.
Zato mora pravilna telovadba vsebovati vsaj tri poglobitve sku-
pine vaj in sicer vaje vztrajnosti, vaje hitrosti in vaje moči. To
je nosnovno načelo smotrene telesne vzgoje, čegar pravilnost
potrjuje moderna veda in ki so ga stari Grki poznali že pred
2.500 leti.

Vrnimo se k sokolskemu telovadnemu sestavu!
Odgovoriti nam je na vprašanje, ali ustreza gornjim zahtevam.
S podrobnostmi fizijologije telesnih vaj se sicer ne moremo
ukvarjati, ker bi bila za to potrebna posebna razprava, treba
pa je radi jasnosti zabeležiti najobičajnejše telesne vaje in vsaj
površno osvetliti njihov učinek na telo.

Vaje vztrajnosti so predvsem hoja, zmeren tek, zmerno
plavanje, veslanje, drsanje in smučanje. Tudi proste vaje, ki jih
vadimo v daljših sestavah lahko prištevamo k njim. Te vaje
ne povzročajo hipertrofije (t. j. zdebelenja) mišičevja in ne dra-
žijo živčevja (sestave prostih vaj vsekakor le tedaj, ako so že
naučene), so pa silno koristne pljučam in zlasti srcu, ki ga pri-
pravljajo k večjim in največjim naporom.

Tekmovalni tek na srednje in dolge proge (izvzemši
maratonski tek, ki je blaznost in ne sport) ter smučarske tekme
na daljavo tvorijo nekakšen prehod k vajam hitrosti.

Najizrazitejša vaja hitrosti je tekmovalni tek na
kratke razdalje. Vaje hitrosti so tudi vsi skoki, metanje kroglice,
diska, kopja itd. ter deloma borenje (s kratko palico, batonom,
sabljanje). Telesna moč je pri teh podrejenega pomena, odločuje
edinole hitrost (hitrost kontrakcije mišic). V to skupino štejemo
seveda še tekmovalno plavanje, veslanje in drsanje na

kratke razdalje. Vaje te skupine povzročajo zmerno hipertrofijo prizadetega mišičevja, za zadostno treniranega telovadca pa so, zlasti tek, najboljša vadba pljuč, srca in živčevja.

Izdatne vaje moči so odpori, dviganje bremen, borilno metanje in večina vaj na orodju. Samo te ustvarjajo silne, železne mišice ter dajejo v zvezi z ostalimi moškemu telesu lepe, resmoške oblike.

Poleg imenovanih poznamo še vaje spretnosti in prisotnosti duha. Nekatere med naštetimi so več ali manj tudi vaje spretnosti, prvo mesto pa pripada neoporečno vajam na orodju. Prisotnost duha zahtevajo zlasti vse težje vaje na orodju, borilno metanje in borenje. Te vaje so za živčevje izredno naporne. Izborna vadba prisotnosti duha so igre, ki so lahko obenem tudi vaje vztrajnosti, hitrosti in spretnosti in ki živčevje sicer dražijo, a ga ne prenapenjajo, ako jih igramo brez strasti.

Vse navedene in še več vaj vsebuje sokolski telovadni sestav. Nikakor pa ga ne smemo razumeti tako, da lahko izbiramo in vadimo po mili volji samo vaje, ki so nam simpatične, ostale pa zanemarjamo. Načela sokolske metodike nalagajo vaditelju dolžnost, vaditi poverjene mu telovadce po skrbno sestavljenem načrtu tako, da so ob zaposlitvi vseh mišic v vsaki telovadni uri primerno zastopane vse skupine vaj, uvažujoč pri tem krajevne prilike (oprema telovadnice, telovadišča na prostem i. dr.), letni čas ter zlasti starost, uspelost, spol in poklic, torej individualnost posameznika.

Zanimivo je dejstvo, da osnoveatelj sokolskega telovadnega sestava, dr. Miroslav Tyrš, ni razpredelil vaj s stališča fizijologa, kar bi sicer bilo na videz najpravilnejše. Marsikdo vidi v tem težko napako. Toda sestav, ki razvršča vaje po njihovem učinku na telo, je nemogoč, ker bi takšna razvrstitev ne bila več sestav, temveč nepregledna zmes najraznovrstnejših vaj. Če hočemo imeti jasen in pregleden sestav, nam ne sme biti odločilen fizijološki vpliv vaj, temveč njihovo bistvo. »Bistvo je torej tu nekaj vidnega, ne pa kakšna skrita notranjost. Da, bistvo je pri vajah celo tisto, kar je na njih najznačilnejšega, najbolj vidnega — seveda tistemu, kdor zna vaje gledati. In takoj lahko pristavimo, da jih pred Tyršem ni znal nihče! Različne, mnogobrojne, nebistvene pritikline so prejšnjim raziskovalcem bolj ali manj skrivale bistvo — in v tem smislu moremo pač govoriti o »skritem« bistvu, ki ga je Tyrš šele razkril.« (Dr. Murnik: Sokolski telovadni sestav, Slovenski Sokol 1905.)

Nazor, izražen v citiranem odstavku pred skoro 30 leti, je veljaven tudi še danes. Prvo, kar moramo iskati v vsakem sestavu, je preglednost. Šele ta nam je porok za vsestranost. Vaditelju pa, ki ima popoln pregled vse vadbene snovi in ki

obvlada temeljne nauke anatomije in fizijologije, je igrača, izbirati iz sestava vaje tako, da je telovadba, ki jo vodi, v skladu z zahtevami moderne vede.

Trditev, da je sokolski telovadni sistem enostranski, more torej izhajati le iz nepoučenosti. Nepremišljeno in nedopustno je izrekati sodbo o stvari, ne da bi jo poznal in razumel. Kdor se je resno poglobil v študij Tyrševih spisov, mora priznati odkrito, da je sokolski telovadni sestav logičen, pregleden, vsestranski, a tudi znanstven. Tyrš sicer ni fizijolog, je pa globok filozof, estet in umetnik, genij, ki so v primeri z njim Jahn, Spiess, Ling in vsi drugi pravi pritlikavci. Ni mamo za enkrat sistema na svetu, ki bi bil Tyrševemu enakovreden, še manj pa boljši od njega!

Res je, da sokolski telovadni sestav ni več dobesedno takšen, kakor nam ga je zapustil Tyrš. To pa ne zmanjšuje veličine avtorjevega dela. Tyrš sam se je dobro zavedal, da je njegov sestav potreben izpopolnitve. Ni pa imel več moči, da bi dovršil svoje delo. Prepustil je to svojim naslednikom. V znamenitem spisu »Naša naloga, smer in cilj« pravi Tyrš: »Kamor koli smo v čemerkoli dospeli, to naj nas ne zadržuje misliti in preiskovati dalje, če ne bi morebiti vendar moglo vse biti drugače in še boljše.« Iz tega stavka odseva vsa Tyrševa široko-grudnost in mladostna svežost. Ne konservativnost, temveč stremljenje po stalnem napredku in dovršenosti je značilno za njegovo delo. Tyršev sestav je tako prožen, da dopušča, ne da bi pri tem izgubil svojo tipično obliko in originalnost, vsako umestno, časuj primerno dopolnitev ali izpopolnitev in ne more zato nikoli zastareti. To pa ga dviga še prav posebno nad vse druge sisteme! (Dalje.)

T E H N I Č N I D E L

LAVRENČIČ IVAN, Maribor:

Mladinski popoldnevi

Take popoldneve moramo razlikovati po tem, kdo vse sodeluje. Šele z ozirom na to lahko sestavimo primeren program. Sodeluje pa lahko: 1. deca sama, 2. deca in odrasli, 3. odrasli sami.

1. Najprimernejši in otroškemu duhu najbližji je program, ki ga izvaja deca sama. S tem pospešujemo produktivnost dece, kar vzbuja v nji obenem tudi samozavest in korajžjo. Kako je otrok ponosen, ko oddeklamira ali zapoje pesem. Ne more tega pozabiti! Pa tudi staršem dobro de, da je njihov dete nastopilo. Za to čast se potem tudi ostala deca kmalu poteguje in pri-

reditelj ima veliko izbiro pridnih in vnetih sodelavcev. Seveda, v začetku ne gre to tako lahko in mora večino programa sam izvesti. Da pa deco pripravi na tak popoldan, naj vadi nastope v telovadnici, kjer se deca počasi privadi navzočnosti mase. Je treba pri takih nastopih precej korajže, da človek lahko govori pred maso. Še odraslemu človeku je tesno pri srcu, ko mora prvič tako govoriti. Naša deca pa je korajžna! Po mojem naj se začne vsaka taka prirediteljeva pesem, katero pojo vsi hkratu. Ni treba, da je ta pesem ravno sokolska, mora pa biti narodna, ki je vsem znana. Pesem po ž i v i vse navzoče in jih reši tiste napetosti, ki jo čutimo vsi, ko čakamo in se zbiramo dalj časa pred začetkom prireditve. Pesem je tista, ki spravi vse v dobro voljo. Ko so odpeli, sledi druga točka — čitanje povesti. Zato izberemo dečka ali deklico, ki zna dobro čitati, dobro je, da ga prireditelj večkrat preizkusi. Povest naj ne bo predolga, pač pa zanimiva, polna dejanj in sicer takih, ki jih ima deca najrajši. Kdor pozna deco, ve, da ima rada take povesti, kjer se mnogo govori o bojih in kjer zmaga priljubljeni junak. Le glejte otroke, kako izražajo svoja čustva na obrazih! Kako se jim lice razširi, ko junak vse premaga, kako pa postanejo žalostni, ko slišijo, da je njih ljubljenec v nevarnosti. Jugoslovani imamo takih narodnih povesti mnogo. Pravljičice o kraljeviču Marku so tako lepe in tako narodne, da smo lahko ponosni nanje. Drugi narodi nas lahko zavidajo radi tega. Te pripovedke so prevedene tudi v slovenščino (Milčinski: »Kraljevič Marko«). Slovenci imajo kralja Matjaža z nevestico Alenko. Te povesti so kot nalašč za našo deco! Mnogo je tudi zgodbic, tudi resničnih, o dogodkih v bojih s Turki. Ta naša narodna zgodovina se da otrokom v obliki pravljič, kar deci še bolj utruje ljubezen do domovine.

Razen takih narodnih povesti naj prireditelj tudi skrbi za to, da je ena povest taka, ki vzbuja otrokom fantazijo. To so povesti o vilah, škratih, začaranih gradovih, neizmernih zakladih itd., katere doseže vedno le tisti otrok, ki je dober, pridni in korajžen. — Pri tem bi vas pa opozoril na to, da taki popoldnevi niso namenjeni moraliziranju in poboljševanju. Ne smemo preveč poudarjati dobrih nauk, ker potem deca izgubi na iluziji.

Ko je čitanje povesti končano, lahko stavi kateri izmed dece poslušalcem **šaljive uganke** (računske in druge, katere bo objavljala odslej »Naša radost«). To pa ne sme predolgo trajati, ker utruja. Tri do štiri uganke zadostujejo.

Po ugankah deklamira kdo kako narodno pesem, ki pa ne sme biti predolga! Razen narodnih in sokolskih pesmi je dobro, da izbiramo tudi pesmi o živalih. O lisici Zvitorepki, mački, psu, govedu itd.) Dobro je tudi, če take pesmi (basni) ponazo-

rimo. Tako pesem dobite kot primer v zadnji številki »N. R.« iz leta 1931. »Oba junaka«, kjer deca lahko tudi poje. Krasno se da tudi »dramatizirati« pesem »Tecimo, bežimo, cigani gredo!« Ako ima prireditelj le malo dobre volje in ljubezni do stvari, bo gotovo našel obilo primernega gradiva, katerega potem da svoji deci.

Jako primerno in dobro razvedrilo se mi zdijo posrečene šale, katere pripoveduje kdo izmed dece. Dobro je, če pri šalah sodelujeta dva, prvi vprašuje, drugi odgovarja. To deco spravi v dobro voljo in navadno komaj čaka, da poroča doma svoji mami in očetu. Seveda šale ne smejo biti pretežke. Dobro je tudi, če jih prireditelj raztolmači.

Gotovo je pri vsakem oddelku deček ali dva, ki sta posebno spretna in gibčna. S tema priredimo potem šaljive telovadne nastope ali raznoterosti. Takih raznoterosti dobite mnogo v »Naši Radosti«. Pri takih točkah postane deca prav razposajena od zadovoljstva. Navajam točko, ko deček sedi na steklenici in poskuša prižigati sveče. Mnogo je takega gradiva v »N. R.« Kmalu boste imeli mnogo ali celo preveč sodelavcev, kajti vsi bi hoteli radi poizkusiti. Ne smemo pa s tem preveč pretirati. Zadostujeta eden ali dva taka primera. K tej »telovadni točki« lahko prištevamo tudi lahke skupine, ki so resnega ali šaljivega značaja. Šaljive so one, pri katerih stoji deca v komičnih položajih in v komičnih oblekah. Eden ima premalo, drugi pa preveliko obleko, eden ima velik klobuk, drugi mali itd.

Da pa spravimo deco spet v resnejši tir, zapojemo skupno pesem in nato lahko sledi kratka igra. Vem, kakšne velike težave so s tem, prvič, ker ni primernih iger, drugič nimamo za to primerne lokala in tretjič stane to mnogo truda. Po mojem mnenju je to lepo, ali toliko efekta le nima, kolikor bi zaslužilo, če upoštevamo ves trud in delo, ki ga imamo z učenjem takih nastopov.

S tem bi bil program izčrpan.

Deco pošljemo navadno domov takrat, ko so odpeli **sokolsko pesem**. Prireditelj se v kratkem govoru od njih poslovil in deca gre vesela in srečna domov. Dolgo časa je popoldanska zabava njih glavna snov pri pogovorih. Slišal sem deco, ki je med seboj govorila in so mnogi med njimi rekli: »Drugič bom pa jaz nekaj pokazal, kar ne bo nihče znal napraviti!« In tako se je oglasil pri vaditelju ta in oni s kakšno točko. Tako je bil program prihodnje prireditve kmalu sestavljen.

Tako si jaz predstavljam mladinski popoldan, katerega priredi deca sama.

Preidem k drugemu načinu:

Deca in odrasli.

Program naj bi imel obliko kot zgoraj, samo da čita povesti odrasel član (ica). Povesti, katere čita, mora dobro poznati. Čitati pa mora lepo, jasno in počasi. Najbolje je, ako pripovedujemo napamet Saj to ni tako težko se naučiti. Deca ima na tak način s pripovedovalcem več kontakta in se lažje uživlja. Še boljše čitanje nima takega efekta, kot ga ima tudi slabše pripovedovanje iz ust. Prireditelji potrudite se malo in naučite se sami ali pa poiščite primernega pripovedovalca, kajti deca vam bo za to hvaležna! Šale naj pripoveduje odrasli. Tudi uganke naj stavlja odrasel član, to pa s temperamentom in ognjem. S pravim patosom in akcentacijo napravi še tako brezpomemben dovtip v lepega, ki bo vzbudil mnogo veselja.

Odrasel član ali tudi otrok kake lahke čarovnije (glej »Našo Radost« leta 1932, 6. številko). Pri tem mora delovati kolikor mogoče skrivnostno in slavnostno. Take stvari ima deca zelo rada. Zadnjič sem poizkusil z deco na takem popoldnevu sledeče: Pesem o miški in pšenici sem jih naučil peti in memorirati v petih minutah. Vsi so sodelovali in na koncu že znali. Pesem se glasi:

Prišla je miška z mišnice,
vzela je pšenico s pšeničnice.
Miš pšenico, — — —
Pod goro,
pod goro to zeleno. Itd.

Ako podajamo to pesem v vedno hitrejšem ritmu, to je, da začnemo počasi in nadaljujemo vedno hitreje, dosežemo s pesmijo lep efekt.

Sploh mora prireditelj vedno biti pri takih prireditvah dobro pripravljen in mora imeti precej snovi v rezervi, da v slučaju pomanjkanja sam vskoči.

Ni pa mišljeno, da morajo sodelovati pri takih prireditvah samo člani. Datí moramo priliko naraščaju, da pokaže svojim mlajšim bratcem in sestricam svoje znanje. Lahko nastopajo z deklamacijami pesmi, s telovadbo, čitanjem lastnih proizvodov (prizorov iz telovadnice, taborenja ali karsibodi). Dobro je tudi, če nastopajo s kakimi instrumenti (gosli, tamburice, piščalke, orglice, klavir itd.). Deci bolj imponira in na njo napravi večji vtis, ako nastopa njim enak, čeravno ne proizvaja težkih komadov.

Priporočal bi vam, da bi to kombiniranje pospeševali in to, da deca nastopa pri naraščajskem popoldnevu in obratno. Tam pa, kjer nimate mnogo dece in naraščaja, združite oba oddelka in naj na njem sodelujeta dva sorazmerno enako.

(Konec prih.)

Vadbene ure za deco obojega spola

3. ura.

Osnova:

Razgibanje s pohodom in enonožnimi poskoki. Vaje v razkoračni stoji. Vis ležno z gibi lehti in trupa. Razno-terosti s palicami. Dolga kolebnica: pripravne vaje k pretekom in preskokom. Igra: »Jeruzalem«.

Razgibanje.

- A) I. Korakajte ob obodu telovadnice v redu!
II. Poskakujte na eni nogi, 5 skokov na desni, 5 na levi!
III. = II., a menjaje na 9. dobo.
IV. Korakajte in zapojte pesem! (Zapojajo ono pesem, ki jo dobro obvladajo, ker jim korakanje v redu dela težkoče.)
B) Deca višje stopnje bo dala pri poskokih roke v bok, jih prekrizala na hrbtu, ali dala za tilnik.

Vaje v razkoračni stoji. (Izvajajo se kar v krogu.)

- A) I. 1. Skčite odročno, nadlehti vodoravno, prsti se dotikajo ramen.
2. Skrčite priročno: nadlehti tiščite k trupu, ramena potisnite nazaj! Večkrat.
II. = I., samo na 1. vzpon, na 2. stoja na celih stopalih.
III. = I., samo v priročnem skrčenju krožite istočasno s skrčenima lahtema! (Komolec opisuje krog z gibom naprej, navzgor in nazaj, lopatice je tiščati k sebi.) Vadite najprej počasi, potem hitro!
IV. = III., samo krožite menjaje!
V. = I., samo v proročnem skrčenju napravite predklon, vzklon, zaklon, vzklon; odklon na desno itd!
B) Kakor vaje v skupini A), toda v vzponu, čepu, z odnoževanjem.

Dihalne vaje:

Polagoma na štiri dobe odročite, dlani gor, ramena nazaj in vdahnite, da se sliši; v nadaljnih 4 dobah počasi priročite in globoko izdahnite! Večkrat, a vedno na svežem zraku.

Vis na dobočni bradlji:

- A) I. 1. (Vadi se na bradlji čelno.) Položite roke na lestvino (roke so si oddaljene za $\frac{1}{2}$ m), t. j. zgiba stojno.
2. Sunite noge naprej in napnite lehti (vis ležno)! Večkrat.
II. = I., samo v ležnem visu dvigajte menjaje noge (vedno hitreje)-
III. = I., samo v ležnem visu menjaje prednožujte in pri-nožujte!

IV. = I., samo v ležnem visu menjaje z desno in levo odnožujete in prinožujete!

V. = I., samo v ležnem visu menjaje raznožujete in snožujete! (Trup je napet, križ uleknjen.)

VI. = I., samo v ležnem visu uleknite križ in ga zopet upognite! Večkrat.

B) Vadi se na začetku bradlje.

I. 1. Obrnite se s čelom k sredini bradlje in primite z zunanjim prijemom konce lestvin, skrčite noge (zgiba čepno — vadita po 2).

2. Zasučite trup s skrčenima nogama navzgor (vis vznosno skrčno)!

II. = I., samo v vznosnem visu skrčno — hitro gibljite stopala, najprej izmenoma in potem sodobno!

III. = I., samo napenjajte menjaje noge (pohod)!

IV. = III., samo tek navzgor!

V. = III., samo napenjajte obe nogi istočasno!

VI. = I., samo v vznosnem visu skrčno: napnite nogi, raznožite, da se boste s stegni oprli na lestvine ter uleknite križ (vis strmoglavo)!

Raznoterosti s palicami:

A) I. Vzročite s palicami (vodoravno nad glavo-, počasi se predklonite in položite palice na tla pred sebe (brez ropota) — noge so v kolenih napete!

II. = I., samo položite palice na desno ali na levo stran!

III. Dajte palice za telo (vodoravno), napravite čep in položite (tiho) palice za sebe na tla!

IV. Borba s pomočjo palic v sedlu. Po dva telovadca se vsedeta s skrčenimi nogama proti sebi. Oba tiščita v podkolenih palice tako, da se oprmeta z rokami kolen (malo pod kolenom). V tem položaju skušata drug drugega prevaliti s prsti stopal.

B) Kakor v skupini A), samo borbo imajo dvojice proti dvojicam. Vsaka dvojica ima eno palico, katera se drži s podlehtjo zunanje lehti, z notranjima lehtema se dečka držita okrog vratu.

Dolga kolebnica: pripravne vaje k pretekom in preskokom.

Dobite si 6—9 m dolgo in do 1 cm debelo vrv!

A) I. Prestopaj mirno visečo kolebnico naprej v hoji!

II. = I., samo v teku.

III. Preskakuj kolebnico v teku:

1. če se kolebnica pozibava nizko nad zemljo;

2. če se kolebnica zvija kakor gad na tleh (vaditelj giblje kolebnico na tleh hitro na levo in desno);

3. če vodnik giblje kolebnico s prostim koncem gor in dol;
4. ako učitelj napravlja s prostim koncem kolebnice male krožke!

B) Za spretnejše kolebnico primérno zvišujemo.

Igra: »Jeruzalem«.

Dečke postavimo na znake ali na razna mesta (ob stenah, krogih na tleh, kamnih itd.). Eden ostane brez mesta. Na poziv vodnika zapusti deca svoja mesta in se zbere na sredi telovadišča, kjer zapoje poznano pesem. Pri tem koraka v krogu, a na dano znamenje (pisk, udar s palico, plosk) se deca razbeži na znamenja — znake. Kdor ostane brez mseta, je izločen od nadaljne igre. Pri ponovnem spevu se nekaj znakov odstrani in tako ostane več dečkov brez mest. To se lahko ponavlja do zmagovalca.

Med petjem se lahko vadi:

1. razni gibi, n. pr. predročenje, zaročenje itd.;
2. korakanje v krogu (kolo);
3. hoja v dvojicah;
4. poskakujejo enonožno, sonožno, po štirih itd.

4. ura.

Osnova:

Razgibanje s poljubnim tekanjem. Vaje v sedu, tudi plavalni gibi. Ravnotežne vaje na nizki gredi: stopanja in sestopanja. Odpori v vrstah. Skok v globino z orodja. Lov za žogo.

Razgibanje.

- I. Korakajte v redovih ob obodu telovadnice!
- II. »Trkom!« Deca teče tri do štirikrat ob obodu telovadnice, nakar sledi »Voljno!« Sedaj se deca poljubno giblje po telovadišču, teka, skače, pleza, se plazi po orodju in vse to jo spravi v živahnost.
- III. »Mirno!« Preidite do kroga sredi telovadnice po prstih (v vzponu)! Sedite!

Vaje v sedu prednožno.

- A) I. Roke v bok, trup vzravnan: hitro krožitè z glavo na levo in obratno!
- II. Roke na tilnik! Vadite odklone v levo in v desno!
- III. Odročite! Sučite trup v levo in v desno (zasuk, odsuk)!
- IV. Roke so prekrizane na hrbtu. Menjaje dvigajte noge!

- B) Plavalni gibi v sedu prednožno.
- I. Delajte z lehtmi plavalne gibe! (Pozor na pravilno skrčevanje lehti, da imamo čim manjši odpor vode).
  - II. = I. s predklonom suniti naprej.
  - III. Vadite plavalne gibe z desno nogo!
    1. Desna noga se skrči tako, da se njena peta pomika ob notranji strani leve napete noge, a koleno se zasuče (tišči) nazven;
    2. z desno nogo se sune stran;
    3. desno napeto nogo se prinoži k levi nogi.
  - IV. Vadite plavalne gibe z levo nogo!
    - V. Oprite se z rokami na zemljo in vadite plavalne gibe z obema nogama!
  - VI. Vadite plavalne gibe nog in lehti istočasno s predklonom!

Ravnotežne vaje na nizki gredi: stopanja in sestopanja. Kjer ni prave gredi, se lahko uporablja navadno, za silo predelano bruno, ki se podloži s kladami ali tudi s stolčka.

Prvi in drugi si podajo roke v predročenju.

Prvi $\nabla \nabla \nabla \nabla$

Drugi $\triangle \triangle \triangle \triangle$

- A) I. 1. »Prvi« stopijo na gred s pomočjo »drugih«.
2. »Prvi« sestopijo z gredi s pomočjo »drugih«.
  3. in 4. Potem menjajo položaje.
- II. = I., samo hitreje!
  - III. = I. in korakajte na mestu!
  - IV. = I. in tecite na mestu!
  - V. = I., a pustite drugega in korakajte na mestu z visokim skrčevanjem nog!
  - VI. = I., a pustite drugega in tecite na mestu z visokim skrčevanjem nog! (Hoja in tek čez visoko travo.)
- B) I. 1. Vzkakajte na gred s pomočjo drugih!
2. Vzkakajte na gred brez pomoči sotelovadcev!
  - II. V stoji na gredi vadite čep in vzravnavo! (Pobiranje.)
  - III. V stoji na gredi vadite odklon v desno in v levo ter stegnite priležno leht! (Stezovanje.)
  - IV. V stoji na gredi vadite čep ter v čepu tek na mestu! S pomočjo drugih.
  - V. = IV., a brez pomoči drugih.

Odpori v vrstah.

Deca stoji v razvoju (dveh vrstah za seboj).

- I. 1. »Prvi« odroči, »drugi« ga prime v zapestju in mu polagoma tlači lehti do priročenja. (Napačno je obešati se na lehti, temveč so telesa vzklonjena.)
2. Položaji se menjajo.

- II. 1. »Prvi« klek na obeh kolenih (snožno), odročiti. »Drugi« prime s podprijemom lehti prvega v zapetju ter jih tlači do vzročnja.
2. Položaji se menjajo. (»Prvi« vzravna! »Prvi« in »drugi« na levo krug!)
- III. 1. »Prvi« klek snožno in vzročiti! »Drugi« primite lehti prvih z notranjim prijemom in jih tlačite do odročnja!
2. Položaji se menjajo.
- IV. 1. »Prvi« lezite na trebuh! Upognite noge zanožno! »Drugi« primite prve za pete in jim napenjajte noge!
2. »Prvi« z »drugimi« menjajo položaje.
- V. 1. »Prvi« lezite na hrbet in dvignite noge (prednožno)! »Drugi« primite prve v narteh z notranjim prijemom in jim razožujate noge!
2. Položaji se menjajo.

Skok v globino z orodja.

Najprimernejša je lestva s priklopnim stolom, uporabljamo pa tudi kozo, konja, mizo, ki jih primerno zvišujemo.

- A) I. Zlezite na orodje do klečne opore, preidite v sed in seskočite naprej! Doskok mora biti mehak — do čepa na prstih nog, noge so zlasti prožne v kolenih.
- II. = I., a stopite do čepa in seskočite naprej!
- III. = I., a stopite do čepa, polobrata v desno in seskok stran!
- IV. = I., a v levo stran.
- V. Stopite do čepa, napravite obrat in seskočite nazaj!
- B) I. = A) I., a izvaja se iz snožnega kleka.
- II. = A) II., a izvaja se iz stoje z držo lehti v bokih, za tilnikom, v odročnem, predročnem, vzročnem in zaročnem skrčenju.

Lov za žogo.

- A) I. Deca stoji v krogu v razdalji dveh metrov in si podaja žogo na levo in desno (samo sosedu). Telovadec v krogu lovi žogo, ali se je skuša vsaj dotakniti. Potem ga zamenja oni telovadec, ki se je zadnji dotaknil žoge pred njim. Pri večjem številu igralcev se napravi tudi dva, ali trije krogi.
- II. Žogo si podajajo telovadci poljubno (ne samo sosedu).
- B) I. Deca si podaja žogo nad glavo, a »lovec« teka zunaj kroga.
- II. Žogo si podajajo v razkoračni stoji ali v predklonu!
- III. Spretnejši tudi med nogama v razkoračni stoji. (Dalje.)

IZ ŽUPNEGA NAČELSTVA

Župne tekme.

Člani: Člani tekmujejo v štirih skupinah.

Skupina **A**: v predpisnih vajah in panogah lahkoatletike, kakor predvideva razpis I. medzletnih tekem SSKJ za leto 1933. v Ljubljani. Glej »Soko« št. 11—12. V višjem, srednjem in nižjem (I. skupina) oddelku so obvezna sodelovati društva: Braslovče, Brežice, Celje, Dol pri Hrastniku, Hrastnik, Gornji grad, Krško, Rajhenburg, Senovo, Sevnica, Sv. Jurij ob j. ž., St. Pavel pri Preboldu, Šmarje pri Jelšah, Šoštanj, Trbovlje, Vransko, Zagorje, Žalec, Polzela, Radeče. Skupno 20 društev. Društva, ki nimajo popolnih vrst, se župnih tekem lahko udeležijo tudi s posamezniki. Načelništvo bode iz teh posameznikov sestavilo vrste, ki bodo tekmovali pri medzletnih tekmah na pokr. zletu v Ljubljani. **V drugi skupini nižjega oddelka pa so obvezna sodelovati vsa ostala društva, ki niso zgoraj navedena.** Ta delitev velja samo za medzletne tekme, ker je za župne tekme II. skupina razdeljena še na skupino B, C in D.

Skupina **B**: na dveh orodjih v predpisanih vajah za medzletne tekme, v prosti vaji, v teku na 100 m, metanju krogle obojerno, skoku v višino in daljino. V tej skupini so obvezna sodelovati društva: Bizeljsko, Boštanj, Dobova, Griže, Kozje, Laško, Medija-Izlake, Mozirje, Polzela, Ponikva, Rogaška Slatina, Rogatec, Štore, Sv. Križ ob Krki.

Skupina **C**: na enem orodju, sicer vse isto kot v skupini B. V tej skupini so obvezna sodelovati društva: Artiče, Cerklje ob Krki, Gomilsko, Kapele, Petrovče, Rečica ob Savinji, Rimske toplice, Sv. Jedert nad Laškem, Sv. Peter v Sav. dol., Sv. Peter p. Sv. gor., Velenje, Zabukovca, Globoko, Orla vas, Šmartno o. P.

Skupina **D**: kakor predvideva II. skupina nižjega oddelka za medzletne tekme. V tej skupini so vsa društva, ki niso navedena v skupini A, B ali C.

Izbirne tekme za Ljubljano se vrše 21. maja v Celju. Ob tej priliki bode izbirna tekma v teku na 100 m za sestavo župne stafete 4 × 100. Obvezno tekmovanje je istotako za one brate, ki nameravajo tekmovali v šestereo- ali deseteroboju ter v posameznih panogah. K tekmam v Ljubljani ne bode pripuščeni nihče, ako se ni udeležil župnih izbirnih tekem. Tekme za skupino B in C na orodju se vrše ob priliki okrožnih zletov, v lahkoatletskih panogah pa v jeseni v Celju.

Članice: Članice tekmujejo kakor predvideva razpis I. medzletnih tekem SSKJ za leto 1933. v Ljubljani. Tekme se vrše 21. maja v Celju.

Določbe o lahkoatletskih tekmah objavimo pozneje.

Okrožni nastopi se vršijo: V savinjsko-šaleškem okrožju 28. maja v Šoštanju, v šentjursko-šmarskem 11. junija v Šmarju, v spodnje-posavskem 11. junija v Sevnici, v gornje-posavskem se vrši v Hrastniku, dan še ni določen. Ker bodo ti nastopi imeli značaj preizkušenj za pokrajinski zlet v Ljubljani, so strogo obvezni za vse telovadeče članstvo in naraščaj, da se jih udeležijo.

V **načelniskem poročilu** v Žup. vestniku št. 3. je dodati, da je pri naraščajskih tekmah v Pragi dosegel izmed Jugoslovancev **prvo** mesto naraščajnik Pilih Zoran iz Celja.

Popravki h tekmovalnim vajam moškega naraščaja v Župnem Vestniku št. 1—2.

Nižji oddelek, drog, kot prva vaja je pomotoma natisnjena prva vaja višjega oddelka. Za nižji oddelek prva vaja na drogu je sledeča: Iz kolebanja d. podprijem, pri drugem predkolebom cel obrat v l., nazaj desnoročno v nadprijem — s predkolebom cel obrat v l. levoročno — pri predkolebu preprijem z l. v nadprijem — pri zakolebu seskok s polobratom v l. v čepenje odročenje.

Druga vaja na bradlji višji oddelek se spremeni in sicer: premah prednožno z desno — strig odbočno v desno — premah odnožno z levo nazaj — premah odnožno z desno naprej s polobratom v levo v sed raznožno predrokama. Vse ostalo ostane kot je bilo objavljeno.

Višji oddelek m. n. ima tek na 60 m **čez zapreke**.

B E L E Ž K E

Sokolska zvestoba

S prepisom sejnega zapisnika bratskega sokolskega društva Kapele smo zvedeli med drugim za vsebino pisma, ki ga je pisal brat direktor Žmavc iz Maribora na društvo. V vzpodbudo in v zgled našim bratom in sestram ga objavljamo:

»Pod poraznim dojmom radi zloglasnih ljubljanskih odnosno Koroščevih punktacij in nezaslišanega nedavnega »pastirskega lista« zoper naše Sokolstvo se mi je porodila neodoljiva volja, da si pritrgam in poklonim Sokolskemu društvu kapelskemu sicer skromen znesek, zato pa tem bolj iz vsega srca, kot protest proti takemu razdiralnemu in izdajalskemu početju z vročo željo, da se vsi, ki smo dobre volje, še tesneje strnemo okoli neomadeževane zastave sokolske in združimo v vzvišeni misli sokolski s podvojeno gorečnostjo na braniku svete domovine naše.

Izvoli, dragi brat starosta, da majhno vsotico Din 500.— obenem nakažem za Sokolsko društvo na Tvoj cenjeni naslov

v čekovnem prometu. Tebi in Tvoji sokolski družini srčni,
bratski: Zdravo!»

E. Gangl: »Mladi sokolski rod«.

V založbi JSM je izšla navedena knjiga v slovenskem besedilu, ki vsebuje polno lepih, nežnih in z ljubeznijo pisanih pesmi. Knjiga je okusno opremljena in zelo prikladna kot darilo. Izvod stane Din 20.— Bratska društva vabimo, da si knjigo naročijo in nam obenem z nakazilom sporočijo, koliko izvodov želijo.

FRANJO DOLŽAN CELJE : ZA KRESIJO

TELEFON ŠT. 245

**kleparstvo, vodovodne inštalacije,
strelovodne naprave**

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

---

PUPILARNOVAREN ZAVOD

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE CELJE

PREJ JUŽNOŠTAJERSKA HRANILNICA

CANKARJEVA C. 11 - NASPROTI POŠTE

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun. Izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle. Nove vloge izplačuje takoj. Za vloge jamči

---

D R A V S K A   B A N O V I N A

---

z vsem svojim premoženjem in davčno močjo. Najbolj varna naložba.

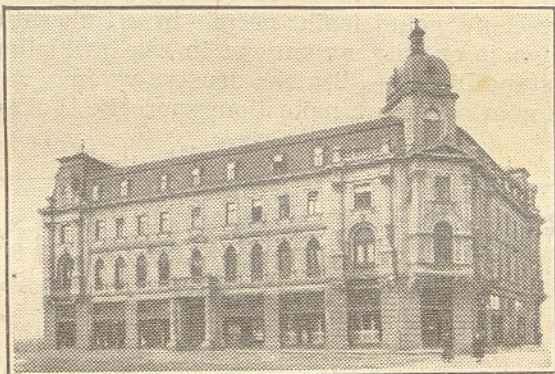

Ustanovljena leta 1881

Lastna hiša Narodni dom

Celjska posojilnica d. d. v Celju, Celje

Sprejema hranilne vloge na knjižice
in tekoči račun ter nudi za nje popolno
varnost in ugodno obrestovanje

Kupuje in prodaja devize in valute
Izdaja uverenje za izvoz blaga

Glavnica in rezerve nad Din 14.000.000.—

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Magnezijo v kockah

Fotografske aparate

Fotografski materijal

vse to dobite po
ugodnih cenah v

DROGERIJI

„SANITAS“

CELJE - LJUBLJANA, TYRŠEVA ULICA 5

ali pa v

TRBOVLJAH

Urejuje in izdaja za Sokolsko župo Celje **Franjo Čepin.**

— Za Zvezno tiskarno v Celju **Milan Četina.**